

Kmetijske in rokodelske novize.

Na svetlobo dane od z. k. kmetijske drushbe.

N° 45.

V frédo 6. Listopada.

1844.

Te novize pridejo vsako frédo na dvéh zhetertnih listih v Ljubljani na svetlo. Plazhujejo se v pisarnizi z. k. kmetijske drushbe v hiši 195 v Šalendrovih ulizah bliso Brega; sa Ljubljano in sa tiste, ki jih ne dobivajo po pošthi, sa zelo leto s 2 fl., — sa pol leta s 1 fl.; prejmljejo se pa pri natiskovavzu na Bregu Nr. 190. Po pošthi veljajo sa zelo leto 2 fl. 30 kr., — sa pol léta 1 fl. 15 kr. Po vsih z. k. pošhtah se snajo dobiti.

GOSPODU KOSESKITU

pesniku „Slovenje.“

Zpevsko slastjo — ktera Vila
Te je v zibki nadahnila,
De, ko vdari Tvoja lira,
Vsaka druga slast umira
V njene glase vtópljena?

Slavski govor — ktera Vila
Te v détinstvu je učila,
De besede vse sladkosti
Se v goréci iskrenosti
'Z gorkih pers izlivajo?

Ktera sréčna Rojenica —
Nježna lóga golobica —
Ti je gosli v roke dala,
Pesmi peti ukazala,
Ki sercé vzdigujejo?

Dolgo struna ljubezniva
Poje v tihim sramožljiva,
Modropojki slavski streže,
Ki beršlanov véneč véže,
Gosli ž njim ovéncati.

„Čas je, molklost prekiniti, —
Tvoje gosli razglasiti
Tirja mati domovina,“
Modropojka opomina
Pesnika mudečiga.

Domovini poštovani
Lira peti se ne brani,
V nji se glasi izbudijo
Ki 'Slovenjo poslovijo,
In Cesarja miliga.

Zato Tebe tud' slovila
Domovina, pevc! bo mila;

Ti ne jenjaj prepevati
V njeno čast, — in ona mati
Ne bo Teb' bit' jenjala! —n.

Od obzhinskih pašhinj — kaj so saderšhki,
de jih kmetje ne rasdelijo? in kako bi
se ti nar bolj odverniti dali? *)

Obzhinska semlja ali gmajna, nikdar toliko ne
obrodí, kakor bi obrodila, ko bi po svoji natori bolj
umetno obdelana bila. V obzhinski semlji torej ve-
liko sakopaniga bogastva leshí, ki nikomur koristno ni.

Obzhinske ali fofeske semljishha isvirajo od
filno starih zhafov, ko je na svetu she veliko

*) Pred ko bo 20 let minulo, bodo vse gmajne sgi-
nile in nizh ne bo vezh od njih flishati. Shelesne
zeste bodo to na en hip storile, kar vsi poduki do sdaj niso
storiti samogli; sakaj maršiktera rezh bo na svetu škos nje
drugazhi postala. Moder kmetovavez pa ne zhaka file in zhasa,
de mu voda v usta tezhe, ampak ob pravim zhasu storí, kar
je sa-nj koristniga. Kmetje imajo saref neki velik
saklad (shaz) sakopan, sa kteriga she ne vedó. Ta
saklad leshí v obzhinskih pašhah (gmajnah), ko bi
jih vse fofeske od konza do kraja med seboj rasdelile in si
koristne semljishha napravile. Maršikteri kofzhek kruha si bo she
umni kmetovavez is njih do tistiga zhasa pridobil, ko mu bo
shelesna zesta drugi saflushek odvsela. She v 9. listu je gosp.
—o— prav shivo k rasdelitvi obzhinskih pašh spodbodoval;
v 37. listu smo našim bravzam sopet enaki soštavek podali
pod našlovam: Rasdelite obzhinske pašhe — in s ve-
seljem smo gosp. Shumarjev dopis is Korofhkiga brali, ki
nam je osnanil, de je ta poduk lep sad prinestal. V danashnji-
mu soštavku pa hozhemo kaj vezh od rasdelitve obzhin-
skih pašh govoriti, de bi tudi tiste kmetovavze spreobernili,
ki se dosdaj she terdovratno stare sanikernosti dershé. Oh!
de bi vsi svoj lastni prid sposnali! Vrednistvo.